

"UKRAINIAN LABOR NEWS" Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фермерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на р.і вулицях Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПРОТИРОБІТНИЧА ЗМОВА УКРАЇНСЬКИХ І ПОЛЬСЬКИХ ПАТРІОТІВ.

Темні протиробітничі сили бояться вибору робітничого комуністичного кандидата т. М. Поповича до міської ради, бо знають, що він буде там боротися за робітничі інтереси а не буде служити панам.

Тому, що ці темні сили бояться, що т. Попович буде вибраний, вони вирішили поставити проти нього панського українського кандидата, адвоката Якиміщак. Придумали, щоб поставити його буцім то від України.

Несля того номінували адвоката Якиміщак, щоб кандидатував проти українського робітничого кандидата т. М. Поповича і робив голос українських робітників, Комана, щоб кандидатував проти робітничого кандидата Дорварда, що номінований на місце Пипса, а адвоката Арсенича на шкільного трюста.

Українські агенти знали добре, що Арсенич не буде кандидувати, бо на шкільного трюста вони мали польського патріота д-ра Сендяка, але цього зборам не сказали, бо були б виявлені, що то не український патріотизм їх заставляє ставити "своїх кандидатів" тільки їхні пани наказали їм це робити, щоб збаламутити українських робітників патріотизмом, розбити їхні голоси і пошкодити робітничим кандидатам.

Але потім все виявилось. Арсенич плонув на номінацію України і відступив місце польським патріотам, бо така була змова між українськими і польськими патріотами, панськими агентами, який був наказ панів, щоб вони об'єдналися проти робітничих кандидатів і робітників.

Ось так темні сили вміють об'єднуватися проти робітничих інтересів. Православні пани й попи з Народного Дому, що недавно процесувалися за католицькими панами й попами і жерлися між собою, подали собі руки; православні пани гостують тепер в польських ксьондзів; українські й польські пани патріоти об'єдналися як рідні брати; панські агенти — православні, католики, баптисти, пресвітеріани, методисти, жидівської віри, біблійники й такі, що в нічо не вірають — всі лавою стали в обороні панських інтересів; Свистун, Божик, Арсенич, Дик, Бичинський, Кришечко, Ферлей, Мігайчук, Ястремський, Сігал, Боянівський, Якиміщак, Сендяк, Новаці, Блейк і т. д., всі вони забули релігійні й національні ріжниці і сварки, а стали одним фронтом проти робітників.

"SLUSZNE STANOWISKO UKRAJNCOW"

Так називає становище українських панських агентів польський патріотичний часопис "Czas", зажертий ворог всего, що українське, який анчайно не визнає назви "Україна", тільки "Русія". І він, той протіукраїнський часопис похваляє поступок українських панських агентів та жалює, що вони давніше такого не зробили. А закінчує "Czas" свої мудрування такою думкою: "Przyrzeczamy, że wybory polscy udziela pełnego porażenia p.p. Yakimiszczakowi i Komonowi".

Ось що значить отой українській і польській патріотизм. Бачте, що тільки обманювання українських і польських робітників. Так українські як і польські робітники, включаючи й тих, що належать до церков або по цироті вірили своїм патріотичним брехливым проповідникам, повинні зрозуміти, що їм треба також об'єднатися під час цих виборів, але не там, де їх тягнуть панські агенти, не проти своїх інтересів, але об'єднатися разом з робітниками інших народностей проти панів і їхніх агентів.

Товариші робітники і товаришки робітницю! Невже ви не бачите, що це все робиться проти ваших робітничих інтересів? Хіба не бачите, що тут не розходиться за жадну українську справу, тільки за те, щоб розбити ваші голоси? Хіба не бачите, що то за "України" — др. Блейк, др. Сендяк, Новаці, Сігал і інші, що стоять за кандидатуру Якиміщак? Невже не бачите, що це честий обман? Невже не бачите, що панські агенти беруть вас на глум, говорять вам всяку брехню, залякують вас всякими дурницями, немов малих дітей, щоб тільки збаламутити вас і пошкодити вашим інтересам та показати своїм панам, що вони все ще такі можуть вас дурити, а до того, щоб з вас потім сміялися?

Не дозволяйте панським наймитам насміхатися з вас. В день виборів голосуйте всі ч. 1 на всіх вам відомого свого товариша і боря за робітничі інтереси М. Поповича. Не розбивайте своїх голосів, а вибір його буде залежний. Це буде найкращою вашою відповіддю всім дурницям і ворогам робітничого класу.

РЕПРЕСІЇ ПРОТИ КОМУНІСТІВ В ДЕМОКРАТИЧНІЙ ФРАНЦІЇ.

Для французької комуністичної партії мароканська війна не була несподіванкою: вона її давно передбачала. І тому як тільки почалися воєні операції, французька комуністична партія почала енергійну кампанію серед широких мас робітників та селян під такими основними гаслами:

- 1. Братання французьких солдат з Ріфами. 2. Негайний та безумовний мир.

- 3. Негайна евакуація в Мароко. 4. Визнання незалежної республіки Ріфія.

Агітація, що її вела комуністична партія під цими гаслами, розлютила всіх наймитів імперіалістичної преси. З першого-ж дня кампанії буржуазія почала перешкоджати заборчим замислам "Паризького й Нідерландського банку" та інших капіталістичних підприємств, зашкварених у Мароко.

З початку уряд переслідував товаришів з лав активу. Тих із них, що було захоплено за роздачу вівоз, за розклеваними афішами, за розкиданням прокламацій з нашими гаслами, було негайно арештовано, а потім засуджено до ув'язнення від 6 місяців до 2 років.

Проводирів партії уряд поки що не чіпав. Репресії не тільки не зменшили дбальості звичайних активістів, а навпаки, злиди до наших лав нову енергію. Наші товариші подвоїли свої сили, щоб популяризувати у масах гасла комуністичної партії.

Не зважаючи на переслідування, рух проти війни дедалі все збільшувався. Комуністична партія організувала комітет акції, куди увійшли також представники унітарної Конфедерації Праці, фронтовиків, ліва меншість соціалістичної партії та реформістської Загальної Конфедерації Праці. Комітет акції організував по всіх великих промислових центрах Франції з'їзди робітників і селян, що викликали широкий відгук в країні.

Цими саме робітничо-селянськими з'їздами і було видвигнуто гасло 24-годинного загального страйку-протесту. Кампанія, почата комуністичною партією, поглиблювалася.

Французька буржуазія своїми репресіями не припинила зросту робітничого руху проти імперіалізму.

Всі ці Пенлеви та Бріяни та їхні хазаї-банкіри на цей раз знову прогадали! Вони в цьому незабаром переконаються!

Ж. Жакоб.

БЮТЬ ЧОРНОСОТЕННИМИ ЛОБАМИ В БІЛЬШОВИЦЬКИЙ МУР.

Українські і російські чорносотенні патріоти сваряться між собою за національну політику радянської влади. Зуби, як то кажуть, ломлять, лоби розбивають, і все те даремнісько.

Після XII з'їзду Російської Комуністичної Партії 1923 року і після ухвалення на ному відомої резолюції по національному питанню повстав хаос в головах російських і українських націонал-шовіністів. Російські чорносотенці (на еміграції) кричали: пропала "єдина неділимая" хоч би і більшовицька Росія. Але трошки прихитили, коли почули про створення Радянського Союзу, мовляв, більшовики починають "собирать воедино русская земля".

Коли-ж українські націонал-шовіністи почули про національну політику радянської влади, вони, розуміється, віднесли до неї недовірливо, сказали, що це якась нова більшовицька хитрість. А як почули про засновання Радянського Союзу, то закричали, як свиня під ножом, мовляв, я-

Куди так справа мається, то російським чорносотенцям лишається тільки радіти. Ще-б пак! Росія зібрана назад під назвою Радянського Союзу, українзації нема, всюди веруть "русские люди". Кажу, лишається тільки радіти.

А отже не радіють. Не радіють не тільки патентовані російські чорносотенці, але навіть ті, що колись називали себе соціал-революціонерами, що "боролися за соціальне та національне визволення" всіх народів царської імперії.

Орган тих соціал-революціонерів "Рух" (що виходить в Берліні), з 14. жовтня вмістив статтю, яку цілком передрукувало львівське "Діло" з 24. жовтня. Передрукувало до того, щоб показати українським "демократам" україножерство чорносотенного русотія.

Передруковувачи цю статтю, "Діло" показало нам лише другий бік власної медалі. Ми ж надало бачимо чому від української чорної сотні, що на Україні ніякої українзації нема, що український уряд є наймитом Москви, що Радянська Україна це фікція і т. ін.

А тепер послухаймо російського чорносотенця. І так вище згаданий "Рух" вмістив статтю від якогось свого хартівського дописувача п. н. "Национальна политика". Стаття доведена і ніде ми не навелимо з неї лише коротенькі уривки. Ось вони:

"Национальная украинизация "юга" России производится немыслимо. Яни перди принесе война в малобутномую всюю конному".

Розуміється, розлад "земли русской". А далі:

"Але права більшовицька московська рука не знає, що робить ліва. А ліва з западництва, гідною кращою примінення, наслідую на окремих сепаратизм. Страшно подумати, що буде вже за 5-10 літ, коли крик "доброй капітлі" із національних комітетів і союзів вийде на вулицю".

"Та більшовицька "нац-політична" дія і відзначається, що більшість віддані вона по поталу меншости. Занушеним людям українськ шовіністи, при мочувальній вибачливості центру, ведуть яно до видного вже голім оком відрапані України".

Оповідіє той "Кацап", як харківський уряд "розіслав анкету до всіх державних, кооперативних і приватних установ" з запитом, "на якій мові має вестися діловодство в установах Харкова".

— ось вже блів місяць з усіх усювід тенденційно виганяться усіх тих, хто посміє вибрати російську мову та знехтувати для багатьох незрозумілу українську... 15 відсотків шовіністів (українських — В.) зайняли командні висоти після насильної українзації 20 відсотків "казанія".

А ще далі ось що пише цей русотяп:

"Українська ваксалія лютує не тільки в Харкові. В Одесі, це більше "кацапському" місті ніж Харків, якщо ви не "балакаєте на рідній мові" вам лишається тільки вмерти під плотом. В Одесі згідно з розпорядженням Вишнього навіть візники мають говорити тільки по українськи. Російське і балакаюче по російськи населення (то є девять десятків усіх мешканців) проходить у сотнях шкіл прискорений курс української мови. Все російське є в сильному підозрінню та під настаним обстрілом".

Отакують катеринку затягнув русотяп. До того договорився, що... Грушевський домагається "негайного заведення чисто української валюти, перебудови армії по зразку запорізької Січі".

Одним словом хоч бері та живим лягай в домовину всім російським націоналістам на Україні.

А тепер, товариші читачі, порівняйте ці хоробливі вигуків російського чорносотенця, з такими самими хоробливими вигуками української чорної сотні про те, що український радянський уряд є московським наймитом і виконує лише волю Москви, що українці замілювання очей, що цілу Україну перетворюється в жидівську республіку — порівняйте ці вигуків, а побачите обидва боки медалі українських і російських чорносотенців, побачите їх зоологічний, чи просто крокодилівчий націоналізм.

Всім рокам бють вони своїми тупими лобами в радянський мур, в більшовицьке вирішення національного питання і не можуть його розбити. Не тільки не можуть розбити, але там, де вони вдаряють своїми лобами, радянський мур ще міцнішим стає.

А нам чей-же не приходить ся жаліти їх лоби.

Волинськ.

оти з Укр. Горожанським Комітетом на чолі, що "воювали" проти польської шляхти.

Віннігеська польська газета "Час" хвалить Українців і кличе Польків голосувати на пана Якиміщак; українські патріоти хвалять польську шляхту і кличуть Українців голосувати на пана Сендяка і Якиміщак.

Греко-католицькі попи в церквах забули, що церква — церквою, а політика — політикою, агітують за злукою з польською шляхтою проти українських робітників. Бувший буковинський цимбаліст, а теперішній греко-католицький піп, якого навіть форгаліамські греко-католики прогнали від себе, хвалився під час "казанія", що вони заключили братній союз з Польяками проти українських робітників і кликав своїх парохіян голосувати на шляхтича Сендяка.

А тимчасом "Кан. Українець" з 11. листопада п. н. "Страшне, або як Польки мучать високих ефіцерів свого союзника С. Петлюри" пише дослівно таке:

"На днях помістив майже вся укр. заморська преса страшний опис, як побивають у польській торні А. Мельніса, бушого шефа штабу петлюрівського війська, котре здобував Київ під Гетьмана.

Волочуть по коридорам, копють в зуби, око на верх вильзю А. Мельніса від побіи.

Опису сего не можна зі зворушення дочитати ніразу до кінця, такий він страшний. Разом з А. Мельнісом, бють Польки так само і Єнгена Зибієвичча, вика 1-го маршала Галичини.

Се річи ствержені вже свідками. Річ вся, що обох тих офіцерів Петлюри, заточув ляхи жонцем в торні, а на всякий випадок не видуть вони звідтам адати до життя".

Таке пише "Кан. Українець" з 11. листопада і в той-же самий час редактори і фундатори "Кан. Українія" і "Укр. Голосу" заключають угоду з польською шляхтою в Вінніпегу проти українського робітничого кандидата.

Без огляду на те, що в Галичині польська шляхта повинна забути й очі "високих" петлюрівським офіцерам, українські петлюрівці в Вінніпегу злучилися з польською шляхтою проти робітників.

Та ще не все. Певно читачі "Укр. Голосу" і "Кан. Українія" не забули ще, як ці газети палпожили одна другу за релігію, за Петлюрою і гетьмана, як тягалися по судах, як висмівали одна релігію другої, попів називали "кваками", мінялися і т. ін.

Вияждало, наче вони будуть ворогами до страшного суду. А як почули, що робітництво північного Вінніпегу номінувало свого кандидата на алдермена, зникла незгода між ними за один день.

Забулося, як Арсенич адвокатавав проти "Кан. Українія" та проти "Запозомогого братства ім. св. о. Николая". Все забулося. Греко-католицькі егомосці кажуть своїм парохіянам і членам "Запозомогого братства" голосувати на Якиміщак, ставленника "Укр. Голосу" і цілої тієї патріотичної братії.

Вони мусять так казати, бо так хоче др. Блейк. А по виборах знову вцепляться один другого і будуть палпожити.

Над цим повинні подумати всі українські робітники північного Вінніпегу і розсудити своїм здоровим розумом цей патріотичний союз вчерашніх ворогов проти українського робітничого кандидата.

Подумайте над цим, товариші робітники без ріжниці, якої ви релігії, чи політичного переконання, без ріжниці, до якого товариства ви належите.

Чи позволите ви так ганебно торгувати своєю совістю і честю сим панським наймитам? Мусій.

СКІЛЬКІСТЬ ГРОМОВИЦЬ НА ЗЕМЛІ.

В міру того, як віддаємося від рівника, зменшується скількість бурей. Поза 75° географічної ширини (північна части Скандинавського півострова) ніколи не відзиваються громи.

НАЙНОВІШІ СОЮЗНИКИ.

Кажуть, що історія повторюється. Я не знаю. За те я знаю, що в славному місті Вінніпегу, в його північній часті, сталося те саме, що 1920 року сталося в Києві.

Там Петлюра на руїнах Києва цідувався з Пилсудским, а тут українські патріоти поцідувалися з польськими ксьондзками і шляхтою взагалі.

Ті самі українські патріоти, що на шпальтах своїх газет писали довжезні статті про "ляхо-татарів", тепер надіряйше побраталися з ними... Взяти політичний шлюб.

Повінчав їх відомий консервативний північного Вінніпегу, залійй ворог чужинців, др. Блейк.

Устроїли українські патріоти щопку, щоб буцім то від імени України північного Вінніпегу номінувати свого кандидата на алдермена і шкільних трюстів.

І номінували: Якиміщак — проти т. Поповича, Комана на окремих тикет, а на шкільного трюста українського адвоката Арсенича.

Арсенич зарезервував свою номінацію "до завтра". А на другий день "делегация" від українських патріотів відвідала польських ксьондзів і докторів і заключила з ними угоду: Арсенич зрезигнував з кандидатури шкільного трюста в користь польського доктора пана Сендяка, а польська кандидатура Якиміщак проти Поповича.

"За нашу і вашу волюсь" — українські патріоти з польською шляхтою проти українських робітників. Др. Блейк похвалив україн-

ських патріотів і польських панів і сам перший підписав номінації обох їх (своїх) кандидатів.

"Еще Польска не згінела" і "Ще не вмерла" — злучилися в Вінніпегу.

А десь там в Галичині, на Волині, на Холмщині, на всіх землях Західної України — плач і стогін. Там в польських тюрмах гниють тисячі українських людей, серед яких багато інтелігентів вчителів. Там розпеченим залізом печуть панські жандарми українським в'язням пати, застромлюють голки за нігті, бють, катують, живкам лещатами розчавлюють груди.

Там не заходили ще трупи заморднованих, там нечуване звірство над українськими жінками і дівчатами. Там з могли відкопувати скатоване тіло Ольги Бесарабової, там під канчуками польських поліцаїв, оббезчечена, згвалтована, божеволіє Ольга Вербенеч.

Там польська шляхта замикає українську школу, забороняє українську мову. Там польський діляч стріляє в лісі чи на вигоні українських хлопців і не собі задля розваги. Там діють страшні здирства і звірства на українським населенням.

А тут українські патріоти заключили угоду з польською шляхтою проти українських робітників. Ті самі патріоти, що так кричали проти "ляхо-татарів", що збирали гроші, продавали бонди, слали меморіяли, протести проти польської шляхти.

Все те щезло за один день. Тепер згода й мир. З польськими панями проти робітників йдуть ті самі українські патрі-